

olid tulemas, pistasid Wenelaesed oma laewadega rutuste minema. Dooreidlaesed ja Metsapoolsed olid nüüd kimpus, saatsid saadikuid Riia piiskopi juure, lubasid ja palusid rahu. Albert wõtis neid pahaste wastu ja toples kõwaste nendega, neile meele tuletades, mis paha ja kurja nemad jo teinud, et nemad mitu ja mitu korda rahu lubanud, aga isa lubamised waleks jätnud, et nemad ka palju kurja oma wanemale Kubele teinud, ja seda üksnes sellepärast, et tema risti-inimeseks saanud, wiimaks ütles weel, et tema taha niisugustega kui nemad, mite enam rahu teha. Kurwa meelega läksid saadikud nende sõnu, metega togasi. Teisikorda katsusid weel usku ja saatsid teisi saadikuid, kes wäga ärdaste piiskopi palusid andeks anda ja lepida, lubasid tõeste ja kindlaste rohu pidada ja risti-usu õpetajaid wastu wõtta. Piiskop soovis selle peäle wiimaks rahu teha ja saatis ka ueste õpetajaid nende Maale. Metsepoole maakonnas sai pea esimene kirik Saletsa kohal ehitatud. Dooreida maakonnas õpetas Mlobrant, kelle jutlust Jumal wäga õnnistas, et ka seal pea Kubesalu kohal kirik sai ehitatud ja mõne aea pärast weel teised kirikud ka peagu kõik wanemad Tabreli linnas risti-usku heitsid.

Seeft aegast ei ole enam mite risti-usu wastupanemisest Liwi rahwa poolt kuulda, ja nemad said aega mööda kõik risti-usulisteks. Nüüd on weel jutustada, kuidas ka Gestlaesed risti-inimesteks said, aga seda peame teisiks korraks jätma ja kirjutame sellepärast seia alla:

(jääd poolele.)

... kirsi-Font.

Mõldre. Jüri istus püha püüwa õhtu ukse ees ja õpis wiendama pahwe, aga ei tahtnud kogoniste mite tema püha hakada, sest et temal wäga wisa pea oli. Tema pillaja, Peedi Priidu, nägi seda seal istuwad, lipotas kirsi font näpu wahelt wastu. Jüri silmi ja piotis pea rinna peäl joostma. Jüri jäi wälka istuma ja ütles ise enese wastu: „Oh kuidas se minu peäle oskas! Oleks mo film mite kulumust warjutatud, ta oleks nüüd peast wäljas olnud! Oh seda Jumala armu!“ Siis wõtis tema selle marja font maast ülese, keerutas näpu wahel ja katsus teda igalt poolt ja pani teda wiimaks westi tasku. Siis hakkas jälle ueste peäle õpima: „seft et meie iga püüwa palju patu teeme ja selget nuhtlust teenime, siis tahame ka meie südamest andeks anda ja heal meelel head teha neile, kes meie wastu elsiwad.“ Wahel tema pühkis jälle särki-käisega filma kuitakse, sest et ta walu läbi wet jooffis.

Nädal pärast juhtus Jüri oma kät westi tasku pistma ja leidis selle kirsi font ja mõttes, „mis ta siin teeb?“ ja pani teda mulda rohu aeda nagu erneiwakest. Ja et se Jumala tahtmine nenda oli, idenes tema, tõusis ja kaswas iga aasta peagu lüünra pükuse kõrgemaks. Kord katsus Jüri noore puu ja painutas teda taasa kätte wahel ja mõttes: Kasen ma sind kaswada, kusda ise tahad, siis saad niisuguseks, kui Peedi Priidu koolis on, sellest rahwas ütles, et tema jalad tagant ülese lööb, nagu noor tül, kui tema māraga lautast wälja pääseb. Mina tahan sinuga teiste teha! — Jüri läks koolmeistri juure, kes noori puid niisamuti heaste mõistis kaswatada, kui poisja, ja palus teda, tema juure tulla. Koolmeister wõtis nuga kätte ja leikas peält ladwa üsna maha, niisamuti kõik liig-wõrsud, mis alt ja kõrwalt idusid, et paljas noor känd seisma jäi, ja poolis hea sugu kirsi marja puu oksa, mis tema moisa